

Sygn. akt XVII AmT 20/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (poprzednio: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Jawnej z siedzibą w W.)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 grudnia 2021 r., znak:(...)

I. Oddala odwołanie;

II. Zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (poprzednio: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Jawnej z siedzibą w W.) na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2023 roku do dnia zapłaty.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 20/22

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 30 grudnia 2021 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1, ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1⁽¹⁾ pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2021 r., poz. 576) w związku z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. z Dz. U. z 2021 r., poz. 777, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. j. z siedzibą w W. w związku z udzieleniem Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej zwanemu „Prezesem UKE”) nieprawdziwych informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016, nałożył na(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w W. karę pieniężną, płatną do budżetu Państwa, w wysokości: 22 000 zł (słownie: dwadzieścia dwa tysiące złotych), za udzielenie Prezesowi UKE nieprawdziwych informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r., w odniesieniu do(...) zakończeń sieci.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. j. z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

1) Naruszenie art. 209 ust. 1 w zw. z art. 210 ust. 1 i 2, art. 209 ust. 1¹ pkt 1 i art. 206 ust. 1 p.t. w zw. z art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez ich błędne zastosowanie i nałożenie na Powoda kary pieniężnej pomimo, że nie zostały spełnione przesłanki jej nałożenia, to jest, (...) zaprzestała naruszania prawa, a za nałożeniem kary pieniężnej nie przemawia:

a. zakres i skutki naruszenia - które Prezes UKE błędnie ocenił;

b. czas trwania naruszenia - który Prezes UKE całkowicie pominął;

2) Naruszenie art. 210 ust. 1 i 2 w zw. z art. 209 ust. 1¹ pkt 1 p.t. w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju w usługach i sieciach telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2410 z późn. zm.s dalej jako: „**u.y.p.r.u.s.t**”) poprzez nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości nieadekwatnej do wagi popełnionego czynu, nieuwzględnienie dyrektyw wymiaru kary i brak uzasadnienia sposobu jej obliczenia i wymiaru;

Wobec powyższych zarzutów Odwołujący wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i nienakładanie kary na (...),

2) względnie o zmianę Decyzji poprzez zmniejszenie nałożonej kary do kwoty nie większej niż 5 000 zł,

3) zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

4) przeprowadzenie rozprawy, w tym także w nieobecności powoda,

5) przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka p. P. S. - wezwanie na adres (...) Spółka Akcyjna, (...)-(...) G., Aleja (...) - na fakty:

a. wydania Decyzji bez potrzeby,

b. przyczyn powstania naruszeń,

c. działań podjętych przez Powoda dla usunięcia naruszeń,

d. zakresu, skutków i czasu trwania naruszeń,

- przy czym w pierwszej kolejności wnoszę o przesłuchanie świadka na rozprawie, ewentualnie jeśli Sąd uzna to za celowe (w szczególności z uwagi na to, że zeznania świadka mogą zawierać znaczną ilość danych i terminologii specjalistycznej), w drugiej kolejności wnoszę o zobowiązanie świadka do złożenia zeznań na piśmie w trybie art. 271¹ k.p.c.

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości, przeprowadzenie rozprawy,

2. zarządzenie wymiany dalszych pism procesowych Powoda i Pozwanego, w ustalenia,

3. przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy - na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej Decyzji Prezesa UKE,

4. pominięcie wniosków dowodowych Powoda jako niedopuszczalnych lub nieprzydatnych do udowodnienia okoliczności, które zamierza wykazać Powód,
5. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem z dnia 14 lipca 2023 r. powodowa spółka zawiadomiła Sąd o połączeniu spółki powoda, bowiem na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z dnia 14 lutego 2023 r. oraz jednogłośnie uchwały wspólników spółki (...) sp. z o.o. sp. j. z siedzibą w W. z dnia 14 lutego 2023 r. doszło do połączenia wyżej wymienionych spółek w trybie przewidzianym w art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. w zw. z art. 517 i następnymi k.s.h.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. j. z siedzibą w W. jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...). Obecnie, po połączeniu spółek - (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Strona przedłożyła do dnia 31 marca 2017 r. dane, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. Jak jednak wynika z pisma Strony z dnia 16 października 2017 r.: „ w związku z wystąpieniem Urzędu Ochrony Kontroli i Konsumentów (...) z dnia 13 września 2017 r. , skierowanym do (...) z siedzibą w G., przy AL (...), wzywającym do wyjaśnienia rozbieżności między danymi przekazanymi do UOKiK przez (...) S.A., a danymi zawartymi w Systemie informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SUS) » (...)« Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. j., w toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, stwierdziła rozbieżności w przekazanych do SUS danych za lata 2015-2016. Spółka informowała, że rozbieżności w danych stwierdzono wyłącznie w obszarze ilości zaraportowanych do SUS użytkowników, korzystających z poszczególnych usług, w tym w szczególności w zakresie sieci G.. Spółka wskazywała, że stara się wyjaśnić przyczynę powstałych różnic, które są dla niej niezrozumiałe. Potencjalnych rozbieżności dopatruje się w wykorzystywanych przez Spółkę, z racji nieposiadania profesjonalnego systemu paszportyzacji sieci, skryptów i mechanizmów walidacyjnych, takich jak Generator SIIS, czy miniSIIS, nie pozwalających na weryfikację poprawności przypisania do poszczególnych usług, w trakcie przekazywania danych do SUS.

Zawiadomieniem z dnia 19 lutego 2021 r., znak: (...), doręczonym Stronie w dniu 24 lutego 2021 r. Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z udzieleniem niepełnych lub nieprawdziwych informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016. Ponadto wezwał również Stronę, na podstawie art. 210 ust. 3 Pt do przekazania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2020 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. Ponadto Prezes UKE na podstawie art. 123 § 1 w związku z art. 75 § 1 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt postanowił włączyć do akt sprawy przedmiotowego postępowania administracyjnego materiał dowodowy w postaci:

1. kopii pisma Strony z dnia 16 października 2017 r.;
2. kopii pisma Prezesa UKE z dnia 10 listopada 2017 r. znak: (...) wraz z kopią zwrotnego potwierdzenia odbioru;
3. kopii pisma Strony z dnia 18 grudnia 2017 r. wraz z kopią załączników;
4. danych w postaci elektronicznej - pliku zawierającego dane przekazane przez Stronę w wypełnieniu obowiązku z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016 (plik o rozszerzeniu .csv).

Pismem z dnia 22 marca 2021 r. (nadanym w dniu 25 marca 2021 r. i doręczonym do siedziby UKE w dniu 29 marca 2021 r.), stanowiącym odpowiedź na Zawiadomienie, Strona wskazała, że wartość przychodu osiągniętego przez nią w roku 2020 wyniosła(...) zł (słownie: (...) złotych (...)) groszy).

Strona wyjaśniła przy tym, że: „działania podjęte w celu określenia przychodu za rok 2020 są nadal w trakcie realizacji i nie zostaną zakończone w wyznaczonym przez Prezesa UKE w niniejszym wyzwaniu terminie. Zgodnie z wezwaniem Urzędu ; Spółka załącza do niniejszego wniosku dokumenty potwierdzające wysokość przychodu (sprawozdanie finansowe), osiągniętego w 2019 roku”. W załączeniu do powyższego pisma Strona przedłożyła kopię sprawozdania finansowego za rok obrotowy kończący się w dniu 31 grudnia 2019 r. Zgodnie z powyższym sprawozdaniem, przychód spółki osiągnięty w „2019 r. wyniósł: (...) zł (słownie: (...) złotych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązek sprawozdawczy dotyczył powodowej spółki, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 27 P.t., bowiem spółka była wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W sprawie bezsporne jest również, że powód nie zakwestionował faktu naruszenia obowiązku co do zasady, jakkolwiek powoływał się na zaistniałą pomyłkę spółki, jednakże fakt ten jest irrelevantny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem kwestia winy nie ma znaczenia dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia przepisów ustawowych, dotyczących niedochowania obowiązków sprawozdawczych, czy też nie.

Spółka podnosiła bowiem, że przekazanie do SIIS błędnych danych wyłącznie w obszarze liczby raportowanych do SIIS użytkowników korzystających z danej usługi dla każdego punktu adresowego objętego zasięgiem infrastruktury, w tym w szczególności na obszarze sieci G. wynikało z okoliczności wyłącznie technicznych i niezależnych od (...). Było to spowodowane brakiem systemu paszportyzacji sieci, skryptów i mechanizmów walidacyjnych, takich jak Generator SIIS czy miniSIIS nie pozwalających na weryfikację poprawności przypisania do poszczególnych budynków ilości Abonentów do poszczególnych budynków w ramach różnych lokalizacji, w szczególności w zakresie sieci G.. Pozostałe dane, w tym lokalizacyjne oraz rodzaje świadczonych, lub możliwych do świadczenia usług zostały ujęte w SIIS poprawnie.

Przedmiotem decyzji jest nałożenie kary pieniężnej za delikt administracyjny, który wystąpił w roku 2016, na skutek upływu w dniu 31 marca następującego po tym roku, tj. terminu na wykonanie obowiązku sprawozdawczego, za rok 2016 (informacje dotyczące liczby zakończeń sieci), o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, a który to delikt zdefiniowany jest w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

Niniejsze postępowanie toczy się przed Prezesem UKE na podstawie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, ze zmianami wynikającymi z ustawy o wruist, natomiast Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznając tego rodzaju sprawę zasadniczo powinien brać pod uwagę stan faktyczny i stan prawny z daty wydania zaskarżonej decyzji (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt III SK 76/13, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt III SK 11/15).

Wobec powyższego niniejsze postępowanie toczyło się na podstawie m.in. art. 210 ust. 1 P.t., art. 209 ust. 1¹ pkt 1 P.t. w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1¹ pkt 1 P.t. kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych

lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe może podlegać karze pieniężnej, jeśli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia.

W przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, podmiot zobowiązany podlega karze pieniężnej.

Oznacza to, że niezachowanie przedmiotowego terminu do przekazania danych, przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, również podlega karze pieniężnej, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1¹ pkt 1 P.t.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Strona przedłożyła do dnia 31 marca 2017 r. dane, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. W niniejszej sprawie ostatecznie doszło do przekazania przez Stronę poprawnych informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, po upływie wymaganego terminu. Jednakże przekazanie poprawnych danych po upływie ustawowego terminu wywołuje skutki, które należy traktować podobnie do nieprzekazania danych, ponieważ jakiegokolwiek zmiany w bazie danych inwentaryzacyjnych powodują konieczność rozpoczęcia analiz od nowa - niezależnie od tego czy dane zmieniono, czy przekazano je później. Udzielenie Prezesowi UKE nieprawdziwych informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r.

W konsekwencji powodowa spółka nie wypełniła w związku z tym obowiązku sprawozdawczego, o którym w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2016, w terminie przewidzianym prawem i nie kwestionuje tego faktu, iż dopuściła się przedmiotowego deliktu administracyjnego, czego rezultatem jest, że obowiązku powyższego dopełniła, składając zaległe informacje w obszarze ilości zaraportowanych do SUS użytkowników, korzystających z poszczególnych usług, w tym w szczególności w zakresie sieci G..

Istniały zatem zarówno podstawy prawne, jak i podstawy faktyczne do nałożenia kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi sprawozdawczemu za 2016 rok, w związku z czym brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, a co za tym idzie nałożonej kary pieniężnej.

Przepis z art. 209 ust. 1¹ pkt 1 P.t. odnosi się do naruszeń obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów w relacji pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność regulowaną przepisami P.t. a m.in. Prezesem UKE.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 zd. 1 P.t., działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem”, który prowadzi Prezes UKE - art. 10 ust. 2 P.t.

Powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...), a także jest wpisany do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem: (...).

Podkreślenie w tym miejscu wymaga, że wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych rodzi domniemanie, że dany podmiot jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym oraz domniemanie, że prowadzi działalność telekomunikacyjną.

W myśl ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,

2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że powodowa spółka, jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisana do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, była zobowiązana do przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 pkt 3 ustawy o wruist za rok 2016.

Przepis ten jest przepisem prawa materialnego, a przekroczenie ustawowego terminu do złożenia sprawozdania nie podlega przywrócenia i bez względu na winę, bądź jej brak, przy złożeniu niepełnych informacji, naruszający ten przepis podlega karze pieniężnej.

Powodowa spółka w związku z tym, ponad wszelką wątpliwość wypełniła swoim zachowaniem dyspozycję art. 209 ust. 1¹ P.t., albowiem nie przekazała danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 wruist.

Odnosząc się natomiast do zarzutu, że w świetle przepisu art. 209 ust. 1¹ pkt 1 P.t. nałożenie kary pieniężnej na podmiot, który dopuścił się naruszenia jest uznaniowe, w związku z czym Prezes UKE nie powinien był nałożyć na Powoda kary pieniężnej w drodze zaskarżonej decyzji, w kontekście powyższych rozważań, stwierdzić należy jego niezasadność. Sam bowiem fakt, że decyzja o nałożeniu kary pieniężnej ma charakter uznaniowy, nie oznacza, że samo przekonanie Powoda, o braku podstaw do jej wymierzenia jest wystarczające do jej uchylecia. Podmiot, który kwestionuje tego rodzaju decyzję musi wykazać, że organ przekroczył granice owego uznania, czego w odwołaniu bezsprzecznie zabrakło. Charakter uznaniowy decyzji nie zwalnia bowiem Strony z obowiązku wykonania zobowiązania przekazania danych we właściwej formie i we właściwym terminie.

Zgodnie z art. 209 ust. 1a P.t. za dopuszczalnością nałożenia kary przemawiają czas trwania, zakres naruszenia i skutki prawne naruszenia.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 wruist, ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystywanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, m.in. poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w ten sposób do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości.

Naruszenie polegało na przekazaniu, w wypełnieniu obowiązku wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za 2016 r., nieprawdziwych danych o liczbie użytkowników końcowych usług telekomunikacyjnych w odniesieniu do(...) zakończeń sieci spośród (...) sprawozdanych zakończeń. Strona przekazała zatem nieprawdziwe dane w odniesieniu

do około (...)sprawozdanych zakończeń sieci. Ilość danych nieprawdziwych była zatem znaczna, co wpływa również na ocenę wagi naruszenia jako istotnej.

Niedopełnienie przez spółkę w prawidłowy sposób obowiązku sprawozdawczego za rok 2016 utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczenia wymaga, że Prezes UKE dla celów prawidłowego przeprowadzania inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej, udostępnił i administruje systemem informatycznym, którego funkcjonalność ma za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 wruist, również ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilości w raportach składanych przed zobowiązane do tego podmioty, w tym powódkę.

Naruszenia polegającego na nieprzekazaniu Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w kontekście przesłanki zakresu naruszenia, którego dopuściła się Strona prowadziło do utrudnienia realizacji wyżej wskazanych obowiązków Prezesa UKE, a w szczególności mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym wykluczonym cyfrowo, usług telekomunikacyjnych. Tym samym zakres naruszenia po stronie spółki należało uznać jako znaczny.

Wypełnienie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist jest niezbędne m.in. w celu realizacji zadań powierzonych UKE w ramach (...) na lata 2014-2020. W ramach prowadzonej przez Prezesa UKE inwentaryzacji usług infrastruktury telekomunikacyjnej oraz opracowanej na jej podstawie analizy dostępu do usług szerokopasmowych połączonej z wieloaspektową oceną ekonomiczną opłacalności rozpoczęcia inwestycji identyfikowane są obszary wymagające udzielenia wsparcia na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach (...). Dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej Prezes UKE udostępnił i administruje systemem teleinformatycznym SUS, którego funkcjonalności mają za zadanie usprawnić proces przesyłania danych o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w tym ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilość w raportach składanych przez podmioty do tego zobowiązane. Dlatego też w ocenie Sądu, każdy przypadek nieprzekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wpływa na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Nieprzekazywanie przez podmioty zobowiązane wymaganych danych znacznie utrudnia Prezesowi UKE typowanie obszarów, na których istnieje zapotrzebowanie na udzielenie wsparcia ze środków pochodzących z (...). Istnieje zatem duże prawdopodobieństwo, że może dojść do udzielenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nieuzasadnionej pomocy publicznej, tj. udzielenia wsparcia finansowego na obszarze zgłoszonym jako biała plama, na którym faktycznie istnieje już sieć telekomunikacyjna i istnieje możliwość świadczenia usług - co będzie konsekwencją nieprzekazania Prezesowi UKE danych wymaganych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Regulacje zawarte w przepisie art. 29 ustawy o wruist ustanawiają podstawę prawną do przeprowadzenia przez Prezesa UKE dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji przedstawiającej pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, szarych i czarnych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie.

W związku z możliwością wystąpienia wysoce niepożądanych skutków naruszenia polegającego na przekazaniu Prezesowi UKE niepełnych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist uzasadniają wymiar kary określony niniejszą decyzją.

Prezes UKE ustalając wymiar kary, jest zobowiązany oprócz ustalenia zakresu naruszenia, wziąć pod uwagę całokształt okoliczności związanych z prowadzoną przez Stronę działalnością gospodarczą, uwzględniając w szczególności sposób wykonywania ustawowych obowiązków oraz fakt wystąpienia ewentualnych naruszeń w tym zakresie. Należy bowiem podkreślić, iż w przypadku ustalenia pozytywnego stosunku do obowiązującego porządku prawnego, wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnych obowiązków ustawowych, a także braku naruszeń i wcześniejszych kar, tj. okoliczności mających bezpośredni wpływ na wymiar kary, Prezes UKE zobowiązany jest odpowiednio zmniejszyć wysokość kary pieniężnej.

Wskazać należy, że przy określeniu wysokości kary pieniężnej Prezes UKE wziął pod uwagę dotychczasową działalność Strony. Stąd okolicznością łagodzącą w sprawie było, że na powodową spółkę nie była wcześniej nałożona przez Prezesa UKE kara pieniężna.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 P.t. wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 P.t. Kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 i 1¹, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z dnia 22 marca 2021 r. spółka wskazała, że wartość przychodu osiągniętego przez nią w roku 2020 wyniosła (...)zł. Spółka przedłożyła ponadto kopię sprawozdania finansowego za rok obrotowy kończący się w dniu 31 grudnia 2019 r. Zgodnie z powyższym sprawozdaniem, przychód spółki osiągnięty w „2019 r. wyniósł: (...) zł.

Mając na uwadze wyjaśnienia Strony, zawarte w piśmie z 22 marca 2021 r., zgodnie z którymi działania przez nią podjęte w celu określenia przychodu za rok 2020 są nadal w trakcie realizacji i nie zostaną zakończone w wyznaczonym przez Prezesa UKE w niniejszym wyzwaniu terminie, Prezes UKE przyjął, że spółka nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok 2020. W konsekwencji powyższego, ustalając wysokość podstawy wymiaru kary stosownie do art. 210 ust. 1c pkt 1 P.t., Prezes UKE uwzględnił przychód osiągnięty przez Stronę w 2019 r., tj. roku poprzedzającym rok poprzedzający rok nałożenia kary, w wysokości (...) zł. Kwota ta została przyjęta jako podstawa wymiaru kary, o której mowa w art. 210 ust 1 P.t.

W związku z powyższym, maksymalna kara, jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na Stronę, zgodnie z art. 210 ust. 1 P.t. wynosi: 8 821 590 zł, co stanowi 3% podstawy wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w szczególności fakt wykonania przez powodową spółkę w toku postępowania obowiązku dostarczenia danych za rok 2016 wymaganych zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. przekazanie Prezesowi UKE danych wg stanu na dzień 31 grudnia 2016 r., Prezes UKE ustalił wysokość kary na kwotę 22.000 zł, za rok 2016, która mieści się w określonych ustawą granicach (...)przychodu Strony. Kwota ta mieści się zatem w dolnych granicach kary pieniężnej.

W ocenie Sądu nałożona na powoda kara w wysokości 22.000 zł jest adekwatna do zakresu poszczególnych naruszeń, albowiem pozwany prawidłowo uwzględnił wszystkie okoliczności łagodzące, mające wpływ na ostateczną wysokość kary pieniężnej, albowiem strona ostatecznie dopełniła przedmiotowy obowiązek, jak również pozwany uwzględnił okoliczność, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t. (w tym wypadku ust. 1¹), jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości

usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele”.

W konsekwencji powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód nie był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Zdaniem Sądu, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych, czy niepełnych danych, o których mowa w powołanym przepisie, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Wobec tego brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 189f § 1 k.p.a., albowiem zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Ze względu na wagę naruszenia wyższą niż znikoma, wobec stanu faktycznego niniejszej sprawy, brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Pozwany nie wykazał zasadności przyznania wynagrodzenia w wysokości wyższej niż stawka minimalna.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński